

værelse. En lignende Betragtning har ført til at undtage de Staten tilhørende kongelige Slotte og Palæer fra Beskatningen.

Til § 3.

For Bygninger, der ere brandforsikrede i en under Justitsministerens Tilhyn staaende Brandforsikring for Landbygninger, ansættes Skatteværdien lig med Forsikringsværdien, saaledes som denne er ansat enten ved Brandforsikringens Foranstaltning, eller, hvor Vedtægterne hjemle saadant, jfr. f. Eks. Vedtægt for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger § 19, ved den af den forsikringsføgende selv paa eget Ansvar foretagne Vurdering af de paagældende Bygninger. Menner Sogneraadet, at den saaledes udfundne Skatteværdi ikke svarer til det virkelige Forhold, kan Raadet begære Vurdering efter § 4. Er Bygningen ikke brandforsikret som nævnt, ansættes dens Skatteværdi ved Vurdering.

Til § 4.

Til Foretagelse af forommelte Vurdering bestilles af Amtsraadet Vurderingsmænd for hver Kommune, men for saa vidt muligt at tilvejebringe Enhed i Vurderingen bliver der tillige for hver Retskreds at bestikke en Formand for Vurderingerne.

Til § 5.

Lovforslaget tilsigter at fritage de mindre Bygninger for Skattepligten, og man har fundet det heldigt at gennemføre dette ved en almindelig Regel om, at Skatteværdien for en Bygning nedsættes med et Beløb af 1000 Kr., forinden Omsætningen til Hartkorn foregaar.

Til Brug ved Omsætningen af Bygningernes Skatteværdi til Hartkorn har man ment passende at kunne regne 1 Td. Hartkorn lig med ca. 8000 Kr.; det i Paragraffen opstillede Beløb af 7,680 Kr. er valgt, fordi det ved Deling giver hele Tal svarende til de forskellige Maal for Hartkornet (Skæpper, Tjerdinglar, Album og $\frac{1}{4}$ Album). For Bornholm er det ovennævnte Beløb ansat til 5,376 Kr. i Forhold til det for Bornholm gældende Hartkorn.

Til § 7.

Ved Bestemmelserne i denne Paragraf har man villet undgaa, at saadanne Forandringer ved en Bygning, der indvirker paa Bygningsstylden, faar Virkning til den af-

giftspligtiges Skade i det løbende Aar; for saa vidt Bygningsforandringen bevirker en Nedgang i Bygningsstylden, er der derimod aabnet den afgiftspligtige Udgang til ogsaa i det løbende Aar at opnaa Stattendækkelse.

Til § 8.

Med Hensyn til den Bestyrelserne for de under Justitsministerens Tilhyn staaende Brandforsikringsforeninger paalagte Forpligtelse til at give Sogneraadene Oplysninger, henvises til Lov 12te April 1889 § 1 k., hvor det er gjort de nævnte Bestyrelser til Pligt i anden Anledning at meddele lignende Oplysninger.

Til § 11.

Medens de foregaaende Paragraffer have omhandlet Ligning paa Bygningsstylden til Sognekommunerne, giver denne Paragraf Regler for Udskrivning til Amtsrepartitionsfonden paa det nævnte Skattegrundlag.

Da der kun kendes Ligning i Penge til Amtsrepartitionsfonden, er der ikke her, som ved § 1, Anledning til udtrykkeligt at udtale, at kun saadan Ligning kan anvendes over for Bygningsstylden.

Som den formentlig mest praktiske Ordning med Hensyn til Gennemførelsen af den heromhandlede Ligning er det foreslaaet, at Amtsraadene skulle benytte de ved Sognekommunerens Foranstaltning tilvejebragte Beregninger af Bygningsstylden.

Til § 12.

Paragraffen udvider den Amtsraadene ved § 50 i Landkommunalloven tillagte Myndighed til at ligne en Del af det Beløb, der i noget Aar skal udskrives paa Hartkornet, paa de til Amtsraadskredsen hørende Kommuner og er derved i Overensstemmelse med den til Grund for hele Lovforslaget liggende Tanke, at skabe Lettelser for Hartkornet.

Til § 13.

Paragraffen giver den naturlige Regel, at Afgift paa Bygningsstyld med Hensyn til at give Valgberettigelse er ligesillet med Afgift, lignet paa Hartkorn.

Til § 14.

Da Embedsboliger, der ere overdragne Statens Embedsmænd til Brug, som Regel ikke ere fritagne for Bygningsstyld, jfr. § 2 sidste Stykke, vil Loven medføre en forøget